

—: ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥—

एकताया ताःचा

धम्मवली

१९९९ चक्र विद्यापीठ रुडि ठाण्ड मरु रुडिवाकणु मरुडु

एकताया ताःचा

सासनधज धम्माचरिय
धम्मवती
धर्मकीर्ति विहार
श्रीघः नःघ टोल, यें ।

प्रकाशिका
सासनधज धम्माचरिय
सागुणवती (बर्मी)

बुद्ध सम्मत
२५१५

प्रकाशकीय

बर्मा उखान छगु दु । ज्ञानी ज्वीत सफू हे स्वये माः । बिना सफू मढ्बकं ज्ञान दया बइ मखु धाः थेंतुं भगवान बुद्धं कना बिज्यागु भिगु उपदेश न्यना तयागु अनुसारं भि भिगु सफूत नं बवने दुसा, स्वः सा लिन ज्ञानी जुया वं ।

जिगु इच्छा खः जित हित उपकार याना विचाः याना तःपि सकसित नं बुद्धं कना बिज्यागु बौद्ध शिक्षाया ज्ञान बिया दुःखं मुक्तगु निर्वाण सुख प्राप्त यायेत हेतु ज्वीला धंगु आशां थ्व चिकिचा धंगु सफू छापे याना धर्मदान यानागु जुल ।

केहें धम्मवतीं अनुवाद याना ब्यूगुलि जि ४८ दँ वयंगु बुद्धिया उपलक्षे थ्व पुस्तिका छापे यायेगु इच्छा पुरे जुल । अकिं केहें धम्मवती यात धन्यवाद दु ।

धर्मकीर्ति विहार

4. 1. 1972

गुणवती

निगू शब्द

श्व पुस्तिका मज्झिमनिकाये स्वंगु निपु सूत्रया अनुवाद खः ।
नहापांगु सूत्रं एकता दयेकेया लागी छु छु यायेमाः धयागु उपाय वयना
चवगु दु ।

मेगु सूत्रे भगवान बुद्धं महाब्रम्हा यात अपमान याना बिज्यागु
खँ दु । मेगु खँ धायमाल धाःसा निर्वाण धयागु सिना वना ब्रम्हलोके
जन्म कावनेगु यात धाइ मखु । श्व हे जन्मे अविद्या व तृष्णां मुक्त जुया
चवनेगु अवस्था यात हे निर्वाण धाइ ।

श्व चिकिचा धंगु सफू मागुणवती गुरुमाँ या जन्म दिया
उपलक्ष पिहाँ वया चवन । वसपोल मागुणवती गुरुमाँ वर्मा याम्ह जुया
नं झी नेपामी तयत माया याना थःगु देश तोता झीगु देशे बिज्याना
झीगु नेपाल भाषा सयका झीत भि ज्वीगु लँ वयना बिज्याना चवन ।
श्व लँ वयना बिज्यागु मध्ये वसपोलया जन्म दिया उपलक्षे बुद्ध धर्म
सफू छापे याना दान बिइगु नं छगू आदर्श काये बहगु पुण्य कर्म खः ।

थथे हे धर्म पुस्तक प्रकाश याना जन्म दि माने यायेगु उत्तम जू ।
अकिं मागुणवती यात हार्दिक धन्यवाद बिया चवना ।

भाय् संशोधन याना व प्रूफ स्वया गुहालि याना बिज्यागुलि
पूज्य अश्वघोष भन्ते यात नं धन्यवाद दु ।

इले हे श्व सफू छापे याना बिउगुलि युनाइटेड प्रेस नं धन्यवादया
पात्रजू ।

धम्मवती

१६ पौष २०२८

कोशाम्बिय-सुत्त

(एकताया लागी मदयेक मगागु खँ)

थये जि न्यनागु दु— छगू समय भगवान् बुद्ध कोशाम्बीया घोषितारामे बिज्याना च्वंगु खः । अवले कोशाम्बी च्वंपि भिक्षुपि नित्ती खँय् कलहयाना थी थी जुया बाँजलागु म्हुतुरूपी बाणं कयेका ल्वाना च्वन । अमित न सुनानं समझे याकु, न थः थः पिसं श्वीका का, न सुं श्वीका बिइ थाय् हाजिर हे जू वं ।

अले छह्ण भिक्षु भगवान् बुद्ध याथाय् वना सादर वन्दना याना छखे लिक्क फेतुना थये बिन्ती यात— भन्ते थन कोशाम्बी च्वंपि भिक्षुपि परस्पर कलह पिकया म्हुतु लहाना (ग्वङ्गः ल्वाय्थें) ल्वाना च्वन । घोषिताराम ल्वापुखिचा तयेगु पोषिताराम जुया च्वन । अमित सुनानं समझेनं यायेमफु न अमितसं (ल्वाना च्वने मज्यू धका) श्वीकेगु कुतः हे याः ।

अले बुद्धं छह्ण भिक्षुयात सःता धया बिज्यात— (ल्वापुखिचा) निक्षुपिथाय छ वना जि सःतल धका अमित सःता वा हुँ । व भिक्षुं ज्यू भन्ते धका लिसः बिया (ल्वापुखिचा) भिक्षुपिथाय् वना धाल— पासापि, छिमित भगवान् शास्तां सःता बिज्यात । ज्यू पासा धका लिसः बिया अपि भिक्षुपि भगवान् बुद्ध याथाय् वना सादर वन्दना याना छखे लिक्क फेतुना च्वन । छखे लिक्क फेतुना च्वंपि भिक्षुपिन्त बुद्धं थये धया बिज्यातः— “ हे भिक्षुपि, छिपि परस्पर बोबिया ल्वाना च्वनाका

मखुला ? त्वाना चवने मज्जू धयागुनं मथूका मखुला ? खः भन्ते । छुने
 छिपि आमथे त्वाना, कलहयाना हाला चवने बले छिमी परस्पर त्वाले
 न्होने वा ल्यूने कायिक मंत्रीकर्म, मंत्रीपूर्ण वाककर्म, मंत्रीपूर्ण
 मानसिक कर्म जूला ? मज्जू भन्ते (जिमिके मनया मंत्री दं)

भिक्षुपि, छिपि परस्पर मिले मज्जूले म्हुतु ल्हाना त्वाना, कलह
 पिकया चवने बले छिमि धर्म पासापिनि पुत्रले त्वाले न्होनेनं ल्यूनेनं
 मंत्रीपूर्ण शारीरिक कर्म, मंत्रीपूर्ण वाचिक कर्म व मंत्रीपूर्ण मानसिक कर्म
 ज्जी मखु, दैनं मखु । थये धका सीक सीकं छिपि सूखं जुया कलह पिकया
 त्वापुखिचा जुया चवनाका मखुला ? छिपि त्वाना चवंगुलि छिपित ताः
 काल तकं अहित व दुःख ज्जी ।

बुद्धं सकल भिक्षुपि सःता धया विज्यातः— हे भिक्षुपि, न्ह्याबलें
 लुमंका तये माःगु, प्रेम बढे ज्जीगु, परस्पर मेल मिलाप दयेका छधी
 जुया चवने फइगु (ताःचा खुगु) थ्व खुगु खँ कने । बांलाक न्ये । व छु
 धाःसाः—

- १) हे भिक्षुपि, थ्व बुद्ध शासने भिक्षुपिनि पुत्रले परस्पर प्रेम व एकता
 तथा विचार धारा छगू याना चवनेत त्वाले ल्यूने नं न्होनेनं मंत्रीपूर्ण
 कायिक कर्म, युक्त जुया चवनेमा । थुकीं याना सकलें मिले जुया
 चवने फइ । थ्व न्ह्याबलें लुमंका तये बहगु खँ ख ।
- २) भिक्षुपि, छिमि धर्म पासापि नाप प्रत्यक्ष रूपं वा अप्रत्यक्ष रूपं
 मंत्रीपूर्ण रूपं खँल्हाना ज्जीगु बानि दत धाःसा थुकिं याना थः थः
 माया समता दया मिले जुया चवने फइ । थ्व खँ न्ह्याबलें लुमंका
 तयेमा ।

- ३) भिक्षुपि, थः नापं च्वंच्रनापिनि प्रति सैत्रीपूर्ण मानसिक कर्म (कल्पना) दत्त धाःसा थुकिंयाना परस्पर वैननण्य व दुष्मनी मज्जे प्रेम बढे जुया मिले जुया च्वने फइ । छ्थ्व जुया च्वने फइ । थ्व न्ह्याबले लुमंका तये बहगु खँ खः ।
- ४) भिक्षुपि, धर्मानुकूलं पात्रे प्राप्त जूगु बा नेगु छाद्य प्रदार्थ सकलें मिलेजुया इना नयेगु वानि दत्त धाःसा थुकिं याना थः थः ल्वाना च्वने माली मखु, सकलें छ्थी जुया च्वने फइ । थ्व लुमंका बहगु खँ खः ।
- ५) भिक्षुपि सदाचारं युक्त जुया थः पासापि नाप व्यवहार बाँलाका च्वनी, गुम्हेसिया शील मस्यं, प्वाभगं, बुलुसे मच्च, दाप रहित, निर्मल, पण्डितपिसं प्रशसित जुल धाःसा (म्हुतु यच्चु, नुगः वच्चु मजुल धाःसा,) थुकथं व्यवहार बाँलाका च्वनेगुलि थः थः ल्वापु याना च्वने माली मखु । मिले जुया च्वने फइ । थ्व नं न्ह्याबले लुमंका बहगु खँ खः ।
- ६) भिक्षुपि, सम्यकदृष्टि युक्त जुया (खःथें थ्वीका) धर्म पासापिनि न्ह्योनेनं ल्योनेनं आचरण बाँलाका च्वने फत्त धाःसा थुकिं याना परस्पर एकता दया च्वनी । ल्वाना च्वने माली मखु अले दुःखं मुक्त ज्वी ।

भिक्षुपि, थ्व खुगु गुण धर्म न्ह्याबले लुमंका पालन याना च्वने फयेकेमा, गुकिं परस्पर एकता दया च्वनी । थो थो दया च्वनी मखु । फुक सुख एकताय हे निर्भर जुया च्वंगुलि थ्व उत्तम व अग्र जू । गथे कि गजू हे छ्येया मुख्य केन्द्र ज्वी । गजू नापं हे पौया फुक्क सामान

सम्बन्ध दया चवनी । (मेखतं धाल धाःसा तगोगु नीना व मूसिया छोने आय्पा फुकं छधी जुया वःलाना चवन) थथे विचाः याये व दुःखं मुक्त ज्वीत छपु जक लॅपु थ्व धयागु खने दया वई ।

भिक्षुपिं, थुपिं खँ त दुःखं मुक्त यायेगु पाखे मवं ला ? भिक्षुपिं, थ्व बुद्ध शासने आर्य श्रावक जगले बा सून्यगु छर्थे चवना थथे विचाः याइ— छु जिके बलेश ल्यं दनिला, वीर्यं शक्तिं पूर्णं जुया सत्य ज्ञानयात यथार्थं श्वीका काये मफुनि ।

१) थुकथं एकान्ते चवना विचाः यायेबले थःके दया चवंगु पञ्चनीवरण (न्यागू पङ्गलः) कामराग (भोग इच्छा), व्यापाद (परयात स्यंकेगु कल्पना), थीनमिद्ध (शारीरिक व मानसिक अल्सी), उद्धच्च-कुक्कुच्च (तःधंछु ज्वीगु व पछुतावे ज्वीगु), विचिकिच्छा (शंका), थुगु लोकया बारे चिन्ता, परलोकया जक आशा कया चवनेगु बानि, ल्वापुखिचा ज्वीत तोह माला चवनेगु बानि, थुपिं कुसंस्कार आतकं जिके ल्यना चवन धका श्वीका काय् फइ । थथे श्वीका काये फयेव अज्यागु बानि मदयेका प्यंगू सत्य अर्थात आर्य ज्ञान प्राप्त याये माल धयागु मती वइ ।

२) अनंलिपा भिक्षुपिं, आर्य श्रावकं थथे विचाः याइ, जिं थ्व धर्मयात पालन याना यंकल धाःसा, उन्नति यायेगु कुतः यात धाःसा चित्त यात शान्ति ज्वी, बलेश ह्यजुया वनी धयागु थुया वइ । थथे जुल धायेवं निगूगु आर्य ज्ञान प्राप्त याना कायेगु प्रज्ञा बुद्धि दया वइ ।

३) भिक्षुपिं मेगु खँ खः बुद्धया शिष्यं थथे विचाः याइ, जिं गुगु मार्गं निर्वाण लाभ यायेत उत्साह याना गुगु ज्ञान प्राप्त यानागु खः थथे

हे मेमेगु धर्मया श्रमण तयकेनं ज्ञान दुला ? धका बिचाः याना मद्दु धयागु श्वीका काये फइ । थये श्वीका काल धाःसा स्वंगू तंय् थ्यनी ।

- ४) भिक्षुपि, आर्य श्रावक गुगु धर्मं पूर्णं ज्वी माःगु खः व जिकेनं दुला धका बिचाः याइ । अले गुण धर्म मदया दोषे लाना च्वन धाःसा शुद्धि ज्वीगु इच्छा याइमेसिनं तुरन्त बुद्धयात वा योग्यापिथाय वना आपत्ति देसना (अपराधनिवेदन-आत्म आलोचना) विवरण (प्रकट यायेगु) थये गलित श्वीका हानं थज्यागु झूल थ मज्जीमा धका प्रयत्न शील ज्वी । श्वहे खः धर्मया इच्छा दुमेसिगु कर्तव्य ।

भिक्षुपि, उयमा बिया धाल धाःसा— गथेकि छुं मस्यूनिहा यसःपाया दाना च्वनीहा मचां ल्हाति वा तुतिं मि थिल धाःसा पुइवं हे काचाक लिचिली, ल्हा साला काइथे धर्म प्रेमी व्यक्तित्वं गलितयात श्वीका हानं अज्यागु दोहरे मज्जीकेया लागि सचेत व सतर्क ज्वी ।

- ५) भिक्षुपि, मेगु खँ खः बुद्धया श्रावक गुगु आचरण धर्मं पूर्णं ज्वी माःगु खः व जिकेनं पूर्णं जूला धका बिचाः याइ । धर्मया ज्ञान दुमेसि या कर्तव्य खः थकार्लिपिं वा कोकार्लिपिं थजु धर्म पासापिनिगु प्रति थःम्हं याये मागु कर्तव्य पुरे याना नं शील सम्बन्धी, चित्त सम्बन्धी, प्रज्ञा सम्बन्धी आचरण शिक्षाया बारे ध्यान तयेमा । गथेकि मच्चादुहा सा घाय् नः वनीबले थः मचायानं ध्यान त तं लिफः स्वया वनीथे दृष्टि सम्पन्नहा पुरुषया कर्तव्य खः धर्म पासा पिनिगुनं धन्दा व चिन्ता या यां अधिशील शिक्षा (काय चरित्र) अधिचित्त

शिक्षा (चित्तया आचरण) अधिप्रज्ञा (उत्तमगु स्थानोचित्त बुद्धि)
या वारे थुयावइ, मती लुयावइ ।

थुकथं आचरण याना पारंगत जूहा श्रावकं न्हाथायागु चलन
व चरित्र अनुसारं जिकेनं आचरण धर्म दत्त धका थवी । अले व
पृथगजन मजूसे संसारं मुक्त जुया उत्तमगु ज्ञान लाभी ज्वी ।

६) भिक्षुपिं, दृष्टि सम्पन्नमेसिनं विचाः याइ, बुद्धं कना बिज्यागु
धर्म-चिनय बांलाक न्यनाथे आचरणं पूर्णजुया अरहत्त ज्वीगु
सामर्थं जिके दु ला, मदुसा अज्यागु बल दयेके माल । थये विचार
याःमेसिनं लोकोत्तर ज्ञान प्राप्त याना काइ ।

७) भिक्षुपिं, ज्ञां दुमेसिनं विचाः याइ—बुद्धं धर्म-चिनय कना बिज्याइ
बले उगु उपदेश यात अर्थकथं धर्मया दृष्टि बांलाक थवीका हर्ष व
सन्तोष ज्वीपिं विचारवानपिथे जिनं अथेहे थवीके फुह्य ज्वी व
थवीका कायेगु शक्ति दुह्य खःधका थवीका काःसा वं ज्ञान प्राप्त
याना काइ ।

भिक्षुपिं, थ्व न्हेगू धम अनुसारं आचरण याह्य श्रोतापत्ति फले
थ्यनी, अथवा श्रोतापत्ति फल प्राप्त यायेत च्चेच्यंगु न्हेगु अंग पूर्ण
ज्वी माः ।

भगवान बुद्धं कना बिज्यागु उपदेश न्यना सन्तुष्ट जुया भिक्षुपिसं
अनुमोदन यात ।

ब्रम्हनिमन्तनिक-सुत्त

(बुद्धं ब्रह्माया अपमान)

जि थये न्यनागु दु—छगू समये भागवान् बुद्ध श्रावस्ती अन-
थपिण्डकया जेतदने च्वना बिज्यागु खः । अबले भागवान् बुद्धं भिक्षु-
पित्त सम्बोधन याना बिज्यात । भिक्षुपित्तं हजुर भन्ते धया लिसः-
बिल । अले बुद्धं थये आज्ञा जुया बिज्यात—

भिक्षुपि, जि छक उक्कट्टा धयागु देशया शुभग बने शाल-
राज सिमा क्वे च्वं च्वना । अबले बक ब्रह्मां मखुथे कल्पना याना
च्वन कि थ्व ब्रम्ह लोकं नित्य खः, सत्य व शाश्वत, शुद्ध ख, थ्व
गुबलें नाश उवी मखु, थ्व ब्रह्मलोकं मे थाय् बने म्वा । थन
जन्म नं काय म्वा । थन सी नं म्वा । थन ब्रह्मा लोके बुन्हा बुन्ही
नं उवी म्वा, ल्वे नं उवी मखु । थनं च्वे मेगु छुं मोक्ष धयागु
मडु ।

थये ब्रम्हां मखुथे कल्पना याना च्वंगु जिगु मनं था चित्तं
सीका । अले गथे कि बलवान् ब्रम्ह मनू नं कय्कुं लप्पा चक्कं की थें,
चक्कंगु लप्पा कय्कुं की थें उक्कट्टाया जंगले अन्तर धान जुया
ब्रम्हलोके तुरन्त हाजिर जूवना ।

अले, भिक्षुपि, बक ब्रह्मां तापाकं निसें जित खना धाल
स्वागत भन्ते, स्वागत भन्ते, बिज्याहुं, ताः कालं लिपा थन बिज्यात ।
ठीक हे जू थ्व ब्रह्म नित्य खः शाश्वत खः थन गुबलें जन्म नं कायम्वा,

(७)

सी नं म्वा... श्व हे सर्वोच्च मोक्ष निर्वाण खः ।

भिक्षुपि, ब्रह्माया श्व खं न्यने धुंका जिं घया वक ब्रह्मा, छ भ्रमे लाना च्वन, छं मखुथे श्वीका च्वन । अनित्य यात नित्य, अस्थिर यात स्थिर, बु-हा बु-ही जुया सिना वनी तिनिगु शरीर यात अमरण समझे जुया च्वन । श्व ब्रह्म लोक च्वे मेगु छुं मडु धाल । श्व ब्रह्मलोक निर्वाण मखु । छ मुर्ख खनि ।

भिक्षुपि, अबले पापी मार छह्य ब्रह्मा याके दुबिना जित न्वाःवल-भिक्षु, भिक्षु, श्व ब्रह्माया अपमान याये मते, वयेक महा ब्रह्मा खः व महाब्रह्मां याय् मफुगु छुं मडु । सर्वे सर्वा खः । मस्युगु छुं मडु । संसारया श्रृष्टि कर्ता खः । ईश्वर खः । सकल सत्वया बौ खः । अपाय-हंमेसित हिपे याय मते । छ स्वया न्हापानं छं थे हे श्व पृथ्वी अनित्य, आपो, तेजो, वायो चतुर्भहाभूत यात अनित्य घया, देव मार ब्रह्मा पित्त माने मयासे निन्दा याना, अपमान याना वं पि दु । अमिसं ब्रह्माया अपमानयाना वंगु लिं नर्क वन । हे भिक्षु ! छि थें ज्यापि न्हापा दुगु खः गुपिसं पृथ्वी आदि धातु यात नत्य माने याना मार, देव व ब्रह्माया खं न्यना सम्मान याना सिना वन । ब्रह्म लोके जन्म कावल । अकिं हे भिक्षु, छन्त जिं खःगु खं घया न्वांना च्वना, म्वाःसां म्वाःसां नर्क वनेगु ज्या याये मते । मुं क ब्रह्माया खं न्यना, ब्रह्मां धाःथे ज्या याना यंकि । ब्रह्माया खं यात उल्लंघन याये मते । छं ब्रह्माया अपमान यात धासा, ब्रह्माया खं अतिक्रमण यात धाःसा छर्चे वोह्य लक्ष्मी (न्हूह्य भमचा) यात तुफिं वाया पितिना छोये थें लाभ जूगु यात वास्ता मयासे, ज्या मकासे वां

(८)

छोये मते । ब्रम्हाया खँ न्यं । छं मखँ ला व ब्रम्ह परिषद । अपि सकलें
 ब्रम्हाया शरण वया च्वपि । अपि ब्रम्हाया खँ न्यपि । खँ ला ? भिक्षु
 ब्रम्ह परिषद धका मारं वयना च्वन ।

थथे हाला च्वंम्ह सु धका बिचाः यासे परीक्षा याना । जि मार
 यात धया—पापी मार ! जि छन्त म्ह स्यु । वाँत्ताकं स्यु । छ पापी मार
 खः । थुपि ब्रम्हा धाःपि व ब्रम्हपरिषद छं धाः थें दुपि, छंगु खँ न्यनीपि
 खः । छं स्वये वले जि नं अपि थें छंगु पंजाय् लाइ धका ला । छं
 सपनाय् नं खने स्वा जित छंगु जाले तक्क्यं के धका । छ भ्रमे लात ।
 जित छं गुबले नं झंग लाये फेमख । छं श्वीका का जि छं धाः थें
 ज्वी मखु ।

जि थथे धाये ब्रम्हा ब्रम्हां जित धाल, मारिस, जि ला नित्य,
 शाश्वत, ध्रुव स्थिर, श्व गुबले नं नाश ज्वी मखु, जन्म मरण ज्वी
 स्वागु धका खःगु हे धया च्वना । निर्वाण धयागु नं श्व हे ख । ब्रम्ह
 लोकं अलग मेगु निर्वाण छुं मडु । छपि थे ज्यापि श्रमण भिक्षु न्हापा
 नं दु । अपि यक्को तपस्या यापि महात्मात खः । छपि स्वया नं विद्वान
 थें च्वं । अमिसं धायेफु थनं उखे छुं मडु । अमिसं निर्वाण धयागु ब्रम्ह
 लोक धका माने याना वन । थनं मेगु निर्वाण नं मडु । छपि स्वाःसां
 स्वाःसां दुःख भोग याना च्वन । अथे छाया दुःख सिया च्वनागु । थनं
 च्वे छुं नं ल्वीके फइ मखु । श्व हे खः नित्यगु निर्वाण । पृथ्वी, लः,
 मि, फे, आदिस आसक्त जुल धाःसा छ नं जि नाप सत्तिक च्वं वे फं ।
 जि नाप आश्रय याये दै । ए नं छ जि स्वया ब्वे हे लाइ ।

खः ब्रम्हा छं धाःथें पृथ्वी धातु आदिस आसक्त जुया आशाय्

भुते जुल धाःसा जि नं छ नापं च्वने दइ, ज्ञ यां दवसं च्वने दइ । तर
जि स्युं छ गुलि शक्ति शाली धयागु । छ गुलि ऋद्धि दुम्ह धका ।
(जि छंगु आगं छो फुकं स्यु ।)

श्रमण गौतम, छपिसं जिगु शक्ति, जिगु ऋद्धि स्यु का
मखु ला ?

चन्द्र सूर्य गन तक खया च्वं व स्वया दोछि दुगं छंगु अधीन
खः थुलिया भित्रे मनूत जन्म काइगु व सीगु स्युम्ह धका जि स्यु ।

हे ब्रम्ह, थ्वयां अपो मेमेगु स्वंगू ब्रम्ह लोकत दनि । थुगु बारे छं छुं
मस्यु । छं के ज्ञान हे महु । तर मेमेगु ब्रम्ह लोकया बारे जि स्यु ।
छ थुगु ब्रम्हलोके वया च्वंगु हे आभास्वर ब्रम्ह लोकं खः । थन छ तः
दं मछि च्वं च्वंगुलि गनं वया धका लोमंकल । छं मस्यु । तर जि स्यु ।
थुगु पाखें जिके अपो ज्ञान दु । अकिं जि छ सिबे च्वे लाः । थज्यागु
खें स्युम्ह जि छ स्वया गथे क्वे लाइ ?

हे ब्रम्ह सुभकिण्ण व वेहप्फल धका मेगु नं निगू ब्रम्ह लोक
दनि । थज्यागु दु धयागु तक नं छं मस्यु । तर जि स्यु । अले छ
स्वया जि गथे क्वे लाइ ? थथे ज्ञान स्वये बले ला छ सिबे जि हे
च्वे लाः ।

हे ब्रम्हा, जि पृथ्वीयात पृथ्वीया रूपे सीका, गुगु कि निर्वाण
पृथ्वी या पृथ्वीत्वं अलग ख, अकिं जि उकी तृष्णा दृष्टि आसक्त
मजुया । उकी ममत्व मतया । थथे जूगुलि जि छ स्वया नं च्वे लाः ।
छ स्वया गथे जि क्वे लाइ । ज्ञीपिं निम्ह उथे मजू ।

हे ब्रह्मा, आपो (जल धातु) तेजो धातु, वायो धातु, भूत, देव,

मार, ब्रम्ह, आभस्तर, गुभकिण्ण, बेहफ्फल ब्रम्हा आदि थुपिं फुकसितं जि बाँलाक सू। थुपिं फुकं निर्वाणं अलगगु खँ लः । अकिं जि थुकी आसक्त मज्जुया । उगु बारे जिगु धयागु ममत्व मयाना । अकिं छ जि ति उत्तम मजू । अले जि छँ क्वे गथे लाइ ? छ स्वयाला जि हे च्चे लाः ।

भन्ते छपिसं धाःथेला छुकीसनं निर्वाण मदुका ! अथे ज्वी बले थ्व फुककं तुब्धका, सून्य जुलका मखुला ?

अँ ! छुकीसनं निर्वाण मदु । मिखां, न्हाय मदुगु उज्वलगु निर्वाण पृथ्वीया पृथ्वी स्वभावे मवं । आपोया आपो स्वभावे मवं । तेजोया तेजो स्वभावे मवं । वायूया वायू स्वभावे मवं । सत्व, देवता, मार, आदि उगु स्वभावे मवं । ब्रह्मा आदि फुककं फुकक स्वभावे मवं ।

भन्ते, जि छँ मखुसा, जि थनं अन्तर्धान जुया बिइ स्वया बिज्याहुँ । (जि सुला बिइ जित खंका बिज्याहुँ ।)

ज्यू ब्रह्मा, यदि छँके शक्ति दुसा जिगु थासं लोप जु धया ।

भिक्षुपिं (जि ब्रह्मा सुला च्वंथाय् वना) ब्रह्मा लोप ज्वी मफत ।

अले जिं धया अथेसा जि छंगु थासं लोप जुया सुला बिइ जित खंकि धया ।

ब्रह्मां धाल ज्यु, छपिनि शक्ति छक स्वये, जिथासं अन्तरधान जुया बिज्याहुँ ।

अले जि ब्रह्म परिषदं शब्द ताय् दयेरु दयेकं जि लोप जुया,
(सुला विया)

अले जि धया आ जि जन्मया भय खना । जन्म मज्जीगु इच्छा याना ; जि भय यात स्वागत मयाना । जि छुकीसनं तृष्णां आसक्त

मज्जी धुन । जन्म काइगु भत्र तृष्णा यात नं तोते धुन धका अमिसं
मखंक सुला श्लोक व्वना हथा ।

अले ब्रह्मा व वया परिषदं जित माले मफया धाल, भो पासापि,
श्रमण गौत्तमया ऋद्धि, व महानुभाव चर्को खः । आश्रयं खः गबले
हे स्वये मनंनिगु जुल । शाक्यराज कुलं प्रव्रजित जूह्य श्रमण गौत्तम
थे तःधंगु ऋद्धि दुह्य मेपि सुं मखना । दु धयागु नं न्यने मनं ।
शाक्यराज कुलयापि न्ह्यागुलिसं आसक्त जुया मोज मज्जा यायेमाःपि
भव आशाय प्यपुना चवनीपि, तर श्रमण गौत्तमं शाक्यकुले जन्म कया
नं हानं जन्म ज्वीमागु भव तृष्णायात हां नापं लिना वां छोया विइ
धुंकल खनि । आश्रयं खः गुबले नं स्वये मनंगु खन धका लय् लय्
ता तां बुद्धया प्रशंसा याना चवन ।

अले हानं मेम्ह छम्ह ब्रह्माया शरीरे मार दुबिना जित न्वाना थथे
धाल ।

भन्ते यदि छपिसं थथे प्यंगू आर्य सत्य बाँलाक थूसा, ज्ञानिम्ह
खः सा गृहस्थ, प्रव्रजित श्रावक पित्त धर्ममार्ग कयना बिज्याय मते,
बाखँकना बिज्याय मते । श्रावक (शिष्य) पित्तगु चिन्ता याये मते । धर्मया
लोभ याये मते ।

छपिथे क्लेश मुक्तजुया अहंन्त सम्यक सम्बुद्ध धका हाला जीवि न्हापा
नं दुगु खः अमिसं नं गृहस्थ प्रव्रजित पित्त धर्मया लँपुइ यंका ब॥ ३ कन,
उपदेश बिल, धर्मया लोभयाना प्रचार याना जुल, तर सिना नर्के वन ।

मेपि अथे मयासे याकचा सुंक चवना सुयातं बाखँ मकंसे, धर्म
प्रचारया लोभ मयासे सिना ब्रह्मलोके जन्म काःवन । अकिं छपि म्वासां

म्वाःसां तकलिफ, कष्ट मयासे सुंक च्वं, बाखँ कने मते, उपदेश मब्यूसे
आरामं च्वं धका मारं न्वात ।

अले जि मारयात थये धया— हे पापी मार, छन्त जि ह्य स्यू ।
जि छन्त ह्य मस्यू धका समझे ज्वी मते । हे मार, छ पापी खः । छँ
ला जित हित सुख बिइहा थें जुया धाः वइचवन । छँ भिगु मनं धाःगु
मखु । जित मखुथाय् लाकेत जक छँ थये धाःगु खः । हे पापी मार,
श्रमण गौत्तमया बाखँ उपदेश न्यापि छंगु जालं मुक्त ज्वी धका छं धन्दा
जुल मखु ला ?

हे पापी मार, व छं धाःपि श्रमण ब्राम्हर्णापि यक्व विद्वानपि जूसां
अपि सम्यक सम्बुद्ध मखु । छुं मस्युंसा सर्वज्ञ धया जूपि असर्वज्ञ खः ।
अथे सर्वज्ञ धका धया जूपि खः । हे मार, जि जुलं थः थम्हं बाँलाक
श्वीका अनुभव याना तिति सम्यक सम्बुद्धया ज्या जिम्मा कयाम्ह खः ।

हे मार, सम्यक सम्बुद्धं उपदेश ब्यूसां मब्यूसां, शिष्य पित्त
धर्मया शिक्षा ब्यूसां मब्यूसां, जिगु बुद्धत्व अथे हे खः । हे मार, थये
जगु छाय धाःसा, बुद्ध याके शोक पीर ज्वीगु हानं जन्म जुया बुहा
ज्वीगु मरण ज्वीगुया कारण आश्रव दवव नाश याय् धुंकुगुलि खः ।
क्लेशयात हां निसें लेथना छोये धुन । पाले धुंकुगु ताइगसिमां थें जुल ।
हानं चलि होइ मखुत । अथे हे हान क्लेश उत्पन्न ज्वीगु सम्भव मदु ।

थये थ्व मूत्र मारया बसे रुलाकेया निंति व ब्रम्हाया निमन्त्रणा
जुया थ्व व्याख्याया नां ब्रम्हनिमन्तनिक—सुत्त नां जुल ।

☞ क्वचाल ☜

(१३)

Dhamma Digital

लेखिकाया मेरु सफूतः—

- (१) अभिधर्म
- (२) रिद्धि प्रातिहार्य
- (३) पञ्चनीवरण
- (४) भावना
- (५) बुद्ध धर्म
- (६) एकताया ताःचा

Dhamma.Digital

मुद्रकः- युनाइटेड प्रेस ज्याटा टोल काठमोडौ फोनः १२२१६